

Nr 159.

Ankom till riksdagens kansli den 13 maj 1930 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om avsättande av medel till en hjälpfond för Norrbottens län.

(4:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren, nr 43, av herr *O. Bergqvist* m. fl. och den andra inom andra kammaren nr 92, av herr *E. Hage* m. fl., vilka motioner hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har hemställts, att riksdagen för budgetåret 1930/1931 måtte av statens inkomster från Luossavaara—Kiirunavaara Aktiebolag anvisa ett belopp av 100,000 kronor att tillföras Norrbottens läns hjälpfond.

I fråga om de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina framställningar, får utskottet hänvisa till motionerna.

De av motionärerna anförda skälen för ett bifall till deras förslag måste utskottet för sin del finna synnerligen behjärtansvärda. Såsom i motionerna närmare belyses föreligger vad Norrbottens län beträffar ett starkt framträdande behov av ett särskilt hjälpanslag, som utan alltför bindande bestämmelser kan av länsstyrelsen anlitas för lindrande av nöd och undanröjande av andra uppkommande svårigheter bland en i stor utsträckning under synnerligen torftiga och hårda villkor levande länsbefolkning.

*Utskottets
yttrande.*

Vid frågans bedömande lärer man ej heller kunna undgå att taga hänsyn till de betydande inkomster, som staten årligen tillföres från malmfälten.

Utskottet vill tillstyrka att å nästkommande års riksstat det motionsvis begärda beloppet av 100,000 kronor ställes till förfogande. Beloppet torde emellertid böra uppföras såsom reservationsanslag under femte huvudtiteln, varvid förutsattes, att anslaget må disponeras av länsstyrelsen för att vid förekommande behov användas för lindrande av nöd och för andra tillfälliga hjälpåtgärder inom länet.

Under återopande härav får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av de av herrar Bergqvist m. fl. och Hage m. fl. i ämnet väckta motionerna (I: 43 och II: 92), må för *tillfälliga hjälpåtgärder för lindrande av nöd m. m. bland befolkningen i Norrbottens*

län anvisa för budgetåret 1930/1931 under riksstatens femte huvudtitel ett extra reservationsanslag av 100,000 kronor.

Stockholm den 13 maj 1930.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar S. H. Kvarnzelius, O. Bergqvist, J. Nilsson i Malmö, C. P. V. Nilsson i Gränebo, N. J. M. Svensson i Kompersmåla, K. V. Rydén, C. I. Asplund, C. G. V. Hammarskjöld, Walles, Bergström, Thelin och Hansén;

från andra kammaren: herrar A. Anderson i Råstock, P. Nilsson i Bonarp, S. Bengtsson i Norup, L. J. Carlsson-Frosterud, P. M. Olsson i Blädinge, A. Å:son Törnkvist i Karlskrona, B. F:son Holmgren, J. Olofsson i Digernäs, O. Nilsson i Örebro, S. Persson i Fritorp, E. G. E. Eriksson i Stockholm och G. Strindlund.

Reservation

av herrar Svensson i Kompersmåla, Hammarskjöld, Nilsson i Bonarp, Olsson i Blädinge, Holmgren och Persson i Fritorp, vilka ansett att utskottets yttrande och förslag bort hava följande lydelse:

»Motionärernas förslag innebär, att ett årligt belopp av 100,000 kronor skulle av malminkomsterna under en tioårsperiod avsättas till en Norrbottens läns hjälpfond. Som motiv härför har åberopats å ena sidan de hårda levnads- och arbetsvillkor, varunder stora delar av Norrbottens befolkning hava att draga sig fram, och å andra sidan de betydande inkomster, staten årligen tillföres från malmfälten.

Även med behjärtande av dessa omständigheter kan utskottet likväl ej tillstyrka bifall till motionerna. Att, såsom motionärerna hemställt, reservera en del av en bestämd inkomstkälla, i detta fall malminkomsterna, för bestridande av speciella utgiftsändamål innebär rent budgetmässigt ett avsteg från eljest tillämpade principer, vilket i möjligaste mån bör undvikas.

Under framhållande därjämte att hjälpbehoven inom Norrbottens län ej torde kunna sägas vara mera framträdande än inom vissa andra ogynnsamt ställda delar av landet, får utskottet hemställa,

att herrar Bergqvists m. fl. och Hages m. fl. förevarande motioner (I: 43 och II: 92) ej må av riksdagen bifallas.»